

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3345/2021
30.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Чогурић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Бошковић, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3698/20 од 04.02.2021. године, у седници одржаној 30.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3698/20 од 04.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 37/17 од 10.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и раскинут уговор о поклону оверен пред Првим основним судом у Београду Ов. бр. .../... закључен дана 27.03.2009. године, између тужиоца као поклонодавца и тужене као поклонопримца, због грубе неблагодарности поклонопримца. Ставом другим изреке, усвојен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере и забрањено туженој или било ком лицу које она овласти да отуђи, оптерети и на други начин располаже непокретношћу и то двособним станом број ..., који се налази на ... спрату стамбене зграде у ..., у улици ... број ..., на кат. парц. ..., ЛН ... КО ..., до правноснажног окончања поступка. Ставом трећим изреке, одлучено је да евентуално изјављена жалба не одлаже извршење решења из става другог изреке пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 519.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3698/20 од 04.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 55/14) и нашао да је ревизија тужене неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а нема ни других повреда одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује и због којих се ревизија може изјавити у смислу члана 407. став 1. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у својству поклонодавца уговором о поклону од 27.03.2009. године, поклонио туженој као поклонопримцу двособан стан број ..., на ...спрату и једну собу на ... спрату стамбене зграде која се налази у улици, на кат. парц. ... уписану у лист непокретности ... КО Наведени уговор је сачињен између оца и ћерке, није подлегао плаћању пореза на пренос апсолутних права и њиме нису биле уговорене обавезе поклонопримца према поклонодавцу. По основу овог уговора тужена је уписала своје право својине у регистар непокретности. Након закључења уговора о поклону и развода брака између тужиоца и мајке тужене, почев од 2014. године, дошло је до значајног нарушавања односа између парничних странака као оца и ћерке. Лоши односи странака ескалирали су до вербалних сукоба и увреда упућених тужиоцу од стране тужене, забраном уницима да виђају тужиоца, као и самом тужиоцу да долази у предметни стан који јој је поклонио. Наведене околности довеле су до вишегодишњег развоја поремећених односа и увреда на рачун поклонодавца које су континуиране, односно до продужене незахвалности.

По оцени нижестепених судова, тужена је након закључења предметног уговора испољила према тужиоцу као поклонодавцу, грубу незахвалност и изразиту неблагодарност, због чега су закључили да су испуњени услови за раскид уговора о поклону из разлога велике неблагодарности тужене као поклонопримца према тужиоцу као поклонодавцу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право и за своју одлуку дали разлоге које као правилне и потпуне у свему прихвата и Врховни касациони суд, па нису основани ревизијски наводи тужене о погрешној примени материјалног права.

Наиме, уговор о поклону није регулисан позитивним прописима, па се одредбе о опозиву тог уговора (раскиду) налазе у правним правилима имовинског права. По параграфу 567. Српског грађанског законика, прописано је да дародавац може опозвати поклон ако након учињеног поклона тако осиромаша, да не може живети, као и у случају када поклонопримац покаже велику неблагодарност према поклонодавцу, наносећи штету његовом животу, телу, части и нарушавајући његову слободу и имање. При том треба имати у виду да свака неблагодарност поклонопримца према поклонодавцу не представља разлог за раскид уговора о поклону, већ да та неблагодарност треба да буде велика или груба.

По оцени овог суда, нижестепени судови су правилно усвојили тужбени захтев тужиоца, јер су у поступку утврдили да се тужена по закључењу уговора о поклону понела према поклонодавцу, свом оцу, на такав начин да би њено понашање у смислу наведеног параграфа, било квалификовано као велика или груба неблагодарност. Овакву правилну процену нижестепени судови су извршили упоређујући понашање тужене као поклонопримца према одређеном стандарду и схватањима друштвене средине у којима се странке налазе. Полазећи од утврђеног, правилан је закључак да у овом случају постоји груба неблагодарност тужене према тужиоцу, те да има основа за раскид предметног уговора о поклону.

Према томе, за другачије решавање ове правне ствари, нису од значаја наводи ревизије да не постоји груба неблагодарност од стране тужене, те да је само у питању вербално исказано незадовољство, као пролазна фаза, а не трајно стање од стране тужене. Ово из разлога што и по схватању овог суда утврђене чињенице превазилазе евентуално постојање одређених и периодичних породичних несугласица и неслагања и имају управо карактер грубе неблагодарности тужене као поклонопримца према поклонодавцу.

Код правилне оцене суда да је тужилац учинио вероватним своје потраживање према туженој у смислу постојања грубе незахвалности тужене као поклонопримца (што је разлог за раскид уговора о поклону), правилно су судови закључили да би без изрицања предложене привремене мере за тужиоца настала ненадокнадива штета, имајући у виду да би даљим прометовањем непокретности коју је тужена добила на поклон од тужиоца, било осујећено тужиочево потраживање.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију тужене и одлучио као у изреци, применом члана 414. ЗПП. Тужиоцу нису признати трошкови за састав одговора на ревизију, јер исти нису нужни.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић